

CV.

Forslag til Lov

om

Navneforandring.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 21. Marts 1904.*)

§ 1.

Enhver myndig Mand eller Kvinde, der har Indfødsret og er dansk Undersaat, kan ved Bevis, der udfærdiges af Øvrigheden (i København Overpræsidenten, andetsteds vedkommende Politimester), vinde Hjemmel til at antage nyt Slægtnavn i Stedet for eller ved Siden af det ham eller hende hidtil tilkommende. En mindre-aarig maa dog have Samtykke fra den af Forældrene, som, før vedkommende fyldte 18 Aar, har haft Forældremyndigheden. Af Ægtefæller, hvis Ægteskab ikke er endelig opløst, kan Retten kun udøves, naar begge Ægtefæller ere enige derom.

Flere Søskende kunne indgive Begæring i Fællesskab om et fælles Slægtnavn.

For Personer, som have Børn, der lovligt bære deres Navn, skal Navneforandringen tillige omfatte disse, hvis de ere under 18 Aar og undergivne vedkommendes Forældremyndighed; ere de over 18 Aar, kan den omfatte dem, for saa vidt de før det 18de Aar vare vedkommendes Forældremyndighed undergivne og selv samtykke.

En Fader eller Moder kan under de oven anførte Betingelser begære Navneforandring for sine Børn uden selv at forandre Navn. Saadan Navneforandring skal omfatte samtlige den paagældendes Forældremyndighed undergivne Børn. Have Ægtefællerne foretaget saadan Navneforandring for deres Fællesbørn, skal samme Navn tillægges de senere i Ægteskabet fødte Børn.

Adgang til Navneforandring ved Øvrighedsbevis kan kun benyttes een Gang.

§ 2.

Undtagne fra de Slægtnavne, der i Henhold til § 1 kunne antages, ere:

- a) Slægtnavne, der retlig tilkomme andre Personer, som ere danske Undersaatter, for saa vidt vedkommende eller dennes Værge ved en til Justitsministeriet inden den 1. Juli 1905 indgiven skriftlig Anmeldelse har forbeholdt Navnet.

Under „Slægtnavne“ indbefattes saavel enkelte Navne som sammensatte Navne og disses Bestanddele.

*) Se Tillæg C. Sp. 1685 fg.; Tillæg B. Sp. 1811; Landstingstidenden: eneste Behandling Sp. 1115 fg.